

et non putat omnem brevitudinis. et ideo dicendum est quod visio prophetica non est visio ipsius divine essentie: nam in ipsa divina essentia videtur ea que videtur: sicut in qui busdam similitudinibus secundum illustrationem divini luminis. Unde Dionysius dicit in 4. c. cel. hierar. de visionibus prophetis loquens: quod sapiens theologus visionem illam dicit esse divinam: que fit per similitudinem reze forma corporali carere et reductione videtur in divina: et huiusmodi similitudines divino lumine illustratae magis habent rationem speculorum quam dei essentia. nam in speculo resultat spes ab alijs rebus: quod non potest dici de deo. sicut huiusmodi illustratio mentis prophetice potest dici speculorum in quantum resultat ibi similitudo veritatis divine presencie. et propter hoc dicitur speculorum eternitatis quam repetens dei presenciam: quod in sua eternitate omnia presentia videtur ut dictum est. Ad primum ergo dicitur quod prophete dicunt inspicere in libro presencie dei in quantum ex ipsa presencia dei resultat veritas in mentem prophetam. Ad secundum dicitur quod in prima veritate dicitur homo videre prophetiam formam quam existit in quantum prime veritatis similitudo refulget in mente humana ex qua anima habet quod seipsam cognoscat. Ad tertium dicitur quod ex his ipsis quod in deofutura contingunt sunt secundum immobilem veritatem potest imprimere menti prophetice silem cognitionem absque eo quod prophete deum presentiam videant.

Ad secundum sic procedit.

Unde quod in prophetica revelatione non immanet dicitur menti prophetice nove reze spes: sed solum novum lumen: quia sic dicitur glo. Diero. Amos p. Prophe utuntur similitudinibus reze in quibus conuersati sunt: sed si visio prophetica fieret per aliquas spes de nouo impressas: nihil operaretur ibi procedens conuersatio. ergo non imprimuntur aliquae spes de nouo in animam prophetice: sed solum propheticum lumen. Sic Augustinus dicit. 12. sup. Gen. ad litteram. visio imaginaria non facit prophetiam: sed solum visio intellectualis. unde et Daniel. 10. dicitur. quod intelligentia opus est in visione: sicut visio intellectualis sicut in eodem libro. dicitur non fit per aliquas similitudines: sed per ipsam reze veritatem. ergo videtur quod prophetica revelatio non fiat per impressionem aliquam spirituum. Per donum prophetie spiritus factus exhibet homini id quod est supra facultatem nature humane: sed formare quoscumque reze spes potest homo ex facultate naturali. ergo videtur quod in prophetica revelatione non infundantur aliquae reze spes: sed solum intelligibile lumen. Sed dicitur quod dicitur. Ego visiones multiplicavi eis: et in manibus prophetarum

reze affilatus sunt: sicut multiplicatio visionum non fit sicut lumen intelligibile: quod est commune in omni prophetica visione: sed solum secundum diuersitatem spirituum secundum quos est affilatio. ergo videtur quod in prophetica revelatione imprimuntur nove spes reze et non solum intelligibile lumen. Rursus dicitur quod sicut Augustinus dicit. 12. sup. Gen. ad litteram. cognitio prophetica maxime ad mentem pertinet. circa cognitionem autem humane mentis duo operatur considerare. scilicet acceptio omnium siue repetitionem rerum: et iudicium de rebus presentibus: repetantur autem menti humane res aliquae secundum aliquas spes: et sicut nature ordinem. per quod operatur spes repetantur sensui. 2. imago rei. 3. intellectui possibili qui immutat a sebus factamatum secundum illustrationem intellectus agentis. in imaginatio autem non solum sunt forme reze sensibilibus sicut accipiuntur a sensu. sicut transmutantur diuersimode. vel propter aliquam transmutationem corporalem sicut accidit in dormientibus et furiosis: vel etiam sicut imperium rationis disponuntur fantasmatum in ordine ad id quod est intelligendum. sicut. n. ex diuersa ordinatione earumdem litterarum accipiuntur diuersi intellectus: ita et secundum diuersam dispositionem fantasmatum resultant in intellectu diuersae spes intelligibiles. iudicium autem humane mentis fit secundum vim intellectuales lumen. per donum autem prophetie confertur aliquid humane menti supra id quod pertinet ad naturalem facultatem quantum ad veritatem. scilicet et quantum ad iudicium per influxum luminis intellectualis et quantum ad acceptioem seu repetitionem reze quam fit per aliquas spes. et quantum ad hoc secundum potest affilari doctrina humana reuelata dei prophetice: non autem quantum ad primum. homo enim suo discipulo repetat aliquas res per signa locutionum: non autem potest iterum illuminare sicut facit deus. hoc autem duorum principalium est primum in prophetia: quod iudicium est completiui cognitionis. et ideo si cui fiat diuinitus repetentatio aliquarum reze per similitudines imaginarias ut Pharaoni et Nabuchodonosor. aut etiam per similitudines corporales: ut Balthasar: non est talis ascendus prophetie: nisi illumines eius mens ad iudicandum. sed talis apparitio est quod datur imperfectum in genere prophetie. unde a quibusdam vocatur extasis prophetie: sicut et diuinarum soniorum. Erit autem propheta si solummodo intellectus eius illuminetur ad iudicandum etiam ea que ab alijs imaginarie visa sunt: ut patet de Joseph perpositum in somniis Pharaonis: sed sicut Augustinus dicit. 12. sup. Gen. ad litteram. maxime prophetia est quod utroque excellit ut videat in spiritu corporalium rerum

significatiuas similitudines. et eas diuacitate
 metis intelligat. repñtant aut diuinit⁹ meti
 pphe qñq; qdē mediante sensu exteri⁹ qdaz
 forme sensibiles: sicut Daniel vidit scripturā
 parietis: vt legit⁹ Dañel. 5. qñq; aut p formas
 imaginarias siue oio diuinit⁹ impressas nō
 p sensus acceptas: puta si alicui ceco nato im
 pmerēt in imaginatōe colorū similitudines v^t
 etiā diuinit⁹ ordinatas ex his q a sensib⁹ sūt
 accepte: sicut Jeremias vidit ollā succēsam
 a facie a glorio: vt h⁹ Jerē. p. siue etiā impi
 mēdo spēs intelligibiles ipsi mēti sicut p3 d
 his q accipiūt sciam vel sapiam infusam: si
 cut Salomō et apli. lumen aut intelligibile
 qñq; qdē imprimi⁹ mēti humane diuinit⁹ ad
 iudicādū ea que ab alijs visa sūt sicut dictū
 ē de Joseph. et sicut p3 d aplis qb⁹ dñs apuit
 sensū ut intelligerēt scripturas: vt d^r Luc.
 .21. et ad hoc pñinet interpretatio sermonū siue
 etiā ad diuicādū fm diuinā vitatē ea que
 cursu nāli hō apprehēdit: siue etiā ad diuici
 cādū veracit⁹ et efficacit⁹ ea que agēda sunt:
 fm illud Isa. 63. Spūs dñi ductor eius fuit.
 sic igif p3 q ppheica reuelatio qñq; qdē fit p
 solā lūnis influentiā: qñq; aut p spēs de no
 uo impressas: v^t alr ordinatas. ¶ Ad p^mū g
 dicēdū q sicut dictū ē qñq; in ppheica re
 uelatōe diuinit⁹ ordināt spēs imaginariē fac
 cepte a sensu fm congruētiā ad vitatē reuelan
 dā: tūc ouersatio hēcedēs aliqd opat⁹ ad ipas
 similitudines: nō aut qñ totalr ab ex irinseco
 impmunt. ¶ Ad scdm dicēdū q visio intel
 lectualis nō fit fm aliquas similitudines corpa
 les et indiuiduales. fit tñ fm aliquā similitudinē
 intelligibilē. ¶ In Aug⁹ dicit. 9. de trini. q hēt
 aiūs nonnullam speciei note similitudinē
 q qdē similitudo itelligibilis i reuelatōe pphe
 tica qñq; imēdiate a deo impmif: qñq; a for
 mis imaginatis resultat fm adiutorū pphe
 tici lūnis: ga ex eisdē formis imaginat⁹ sub
 tilior aspici⁹ vitas fm illustratōem altioris
 lūnis. ¶ Ad tertium dō q quasq; for
 mas imagiatas nāli vitute homo pōt forma
 re absolute cōsiderādo: nō tñ vt sint fozdiate
 ad repñtandas intelligibiles vitates q hois
 intellectū excēdit: sed ad hoc neciū ē au
 riliū supnālis lūnis.

Ad tertium sic proce
 dif. Videt⁹ q visio ppheica semp fiat cum
 abstractōe a sensibus. Dicit. n. Numeri. 12.

Si qd fuerit int⁹ vos ppheca dñi in visioe ap
 parebo ei: vel p somniū loquar ad illū. s; sic
 glo. dicit in pncipio psaltery visio q est p so
 nia et visiones ē p ea q vidētur dici v^t fieri.
 cū aut aliq vidētur dici v^t fieri q nō dicunt⁹
 nel fiūt est alienatio a sensib⁹. q ppheica sp
 lit cū alienatōe a sensib⁹. ¶ S. Mñ vna vitus
 multū itēdit in opatōe sua: aliā potētia ab
 strahit a suo actu: sicut illi q vehemēter intē
 dunt ad aliqd audiēdū: nō picipiūt visu ea q
 corā ipsis sūt: sed in visione ppheica ē ma
 xime intellect⁹ elenat⁹: et itēdit in suo actu g
 v^t q sp fiat cū abstractōe a sensib⁹. ¶ S. Im
 possibile ē idē fil⁹ ad oppositas ptes ouerti.
 sed i visione ppheica mēs ouertit ad acci
 piēdū a supiori. g nō pōt fil⁹ ouerti ad sensibi
 lia. neciū g v^t q reuelatio ppheica sp fi
 at cū abstractōe a sensibus. ¶ Sed 3 ē qd
 dicit. i. ad Cor. 14. Spūs pphecarū ppheis
 subiecti sūt: sed hoc eē non posset si ppheca
 nō eēt sui cōpos a sensib⁹ alienat⁹ existēs. g
 v^t q ppheica visio nō fiat cū alienatione a
 sensib⁹. ¶ R. nō dō q sicut dictū ē: pphe
 tica reuelatio fit fm qtuor. s. fm influxū itel
 ligibilis lūnis: fm imissionē itelligibiliz
 spēs: fm imissionē v^t ordinatōem imagia
 biliū formar: et s; expōsionē formar sensibi
 liū. Manifestū ē aut q nō fit abstractio a
 sensib⁹ qñ aliqd repñtat mēti ppheca p spēs
 sensibiles siue ad h spāl⁹ formatas diuinit⁹ sic
 rub⁹ oñsus Moysi. et scriptura oñsa Danieli
 siue etiā p alias cās. pductas: ita tñ q fm di
 uinā puidētā ad aliqd ppheice significā
 dū ordinē. sic p archā Noe significabat ec
 clesia: s; et etiā nō ē necesse vt fiat alienatio
 a sensib⁹ extiorib⁹ p h q mēs pphe illustrat⁹
 itelligibili lūnie: aut format⁹ itelligibilib⁹
 spēs: qñ nobis pfectū iudiciū intellect⁹ h⁹
 p cōuersionē ad sensibilia que sūt pma nre
 cognitōis. pncipia: vt in p hitum est: sed qñ
 fit reuelatio ppheica fm formas imaginari
 as necesse eē fieri abstractōem a sensibus:
 vt talis apparitio fantasmatū nō referat ad
 ea que exteri⁹ sentiūtur: sed abstractio a sen
 sibus qñq; fit pfecte: vt. s. nihil hō sensib⁹ pci
 piat. qñq; aut ipfecte: vt. s. aliqd pcipiat sen
 sibus: nō tñ plene discernat que exterius pci
 pit ab his q imaginabiliter videt. ¶ In Aug⁹
 dicit. 12. sup Gen. ad lram. Sicut vidētur q i
 spiritu fiūt imagines corpoz quēadmoduz
 corpora p corpus: ita vt fil⁹ cernat⁹ et hō aliq

pns r ables alius spu rariq; ocul. talis rame
 alienatio a sensibus no fit in pphetis cu ali
 qua inordinatōe nature: sicut in arrepticis
 vel furiosis: sed p aliquā cām ordinatā vel
 nālem: sicut p somniū. vel spūale: sicut p cō
 tēplatiōis vehemētiā: sicut de Petro legitur
 Act. 10. q; cū ozaret in cenaculo fact' ē in ex
 cessu mētis: v' vntē dīna rapiēse: s'm illud
 Ezech. p. Facta ē sup eū manus dñi. Ad
 pimum q; dō q; auctoritas illa loqitur de p
 pbetis qbus impmēbātur v' ordmabāt ima
 ginarie forme: v' in dormiēdo: qd fīqitur p
 somniū: v' in vigiliādo: qd fīqitur p visionē.
 Ad scōz dō q; qñ mēs intēdit in suo actu
 circa absentia que sūt a sensibus remota:
 tūc ppter vehemētiā intēctōis seq; alienatio
 a sensibus: sed qñ mēs intēdit in suo actu
 circa dispositōem v' iudiciū sensibiliū non
 opz q; a sensib' abstrahat. Ad tertiū dicē
 dū q; mor' mētis pphice nō ē s; vntē ppiā
 s; s'm vntē supioris influxus: r iō qñ ex sup
 iori i fluxu mēs pphē inclināf ad iudicādū
 v' disponēdū aliqd circa se s'ibilia nō fit alie
 natio a sensibus: s; solū qñ elenat mēs ad cō
 tēplādū aliq; sublimiora. Ad qrtū dicen
 dū q; spūs pphaz dicūt esse subiecti pphie
 q̄tum ad pheticam enūciatōem de qua ibi
 apls loqitur: q; a. s. ex ppiō sensu loquūt ea
 q; viderūt: nō mente p̄turbata sicut arrepti
 cy. vt dixerūt P̄silla r montan': sed in ipā
 pphetica reuelatōe poti' ipi subyiciūtur spi
 ritui pphie. i. dono pphetico.

Ad quartum sic pro

cedit. Et q; pphē s; cognoscāt ea q; pphē
 tant. q; vt Aug' dicit. i. 2. sup Gen. ad Iram: q
 bus signa p aliquas rez corpaliū silitudines
 demōstrabāt in spū nisi accessisset mentis
 officiū: vt etiā intelligerent nōdū erat pphē
 tia. sed ea que intelligūtur nō possūt eē ico
 gnita. q; ppheta nō ignorat ea que pphetat.
 P. Maius ē lumē pphie q; lumē nālis
 rōis: s; q; cūq; lumē nāli h; sciam nō igno
 rat ea que scit. q; cūq; lumē pphetico ali
 qua enūciat nō pōt ea ignorare. P. Pro
 pphetia ordiāf ad hoīum illuminatōes. vnde
 dicit. 2. Pet. p. Hēmus ppheticū sermonez
 cui bñfaciētis attēdētes q; lucerne lucēti i ca
 liginoso loco: sed nihil pōt alios illuminare
 nisi in se fit illuminatū. q; v' q; pphā pūs illu
 mināf ad cogscēdū ea que alijs enūciat.

Et d' qd d' Joh. xi. Hoc autem a seipso
 Cayphas nō dixit: sed cū eēt pontifex ani il
 lius pphauit. q; Jhs moritur' erat p gente.
 rē. s; hoc Cayphas nō cognouit. q; non ois
 q; pphat cognoscit ea q; pphat. Rūdeo vi
 cēdū q; i reuelatōe pphetica mouet mēs pro
 phete a spū scō sicut instrm deficiēs respē u
 pncipalis agentis. mouet autē mēs pphē nō
 solū ad aliqd apprehēdendū: sed et ad aliqd
 loqndū: v' ad aliqd faciēdū. r qñq; qdēz ad
 oīa tria sūt: qñq; aut ad duo hoz: qñq; vō ad
 vñū tñ. r qdlibet hoz rtingit eē cūz aliq; co
 gnitōis defectu. nā cū mēs pphē mouet ad
 aliqd estimādū v' apprehēdēdū. qñq; q; lem
 inducit ad B q; solū apphēdat rem illā. q; r
 aut vteri' ad B q; cogscat h; sibi eē dinit' re
 uelata. s'lr etiā qñq; mouet mens pphē ad
 aliqd loqndū: ita q; intelligat id qd p h; vba
 spūs scūs intēdit: sicut David q; dicebat 2.
 Reg. 23. Spūs dñi locut' est p me. qñq; ar
 ille cui' mēs mouet ad aliq; vba expmēda nō
 intelligit qd spūs scūs p h; vba intēdat: sicut
 p; de Caypha Joh. xi s'lr etiā cum spūs scūs
 mouet mētē alicui' ad aliqd faciēdū. qñq;
 qdem intelligit qd hoc significet: sicut patet
 de Jeremia qui abscondit libare in eufratē
 vt h; Jere. 13. qñq; vō nō itelligit sicut milites
 diuidētes vestimēta xpi nō itelligebāt qd
 significaret. cū q; aliq; cognoscit se moueri
 a spiritu sancto ad aliqd estimādū vel signi
 ficādū verbo vel facto: hoc pphie ad pphē
 tiam p̄tinet. cū autē mouet sed nō cogscit:
 non est pfecta ppheta: sed qdam instinctus
 ppheticus. Sciendū tamen q; q; mens p
 phete ē instrumētum deficiēs: vt dictū est.
 r veri pphete non omnia cognoscunt que i
 eoz visis aut verbis aut etiā factis spūs scūs
 intēdit. r per B p; responsio ad oba. Nā p̄
 me rōnes loquūt de veris pphis quozum
 mēs diuinitus illustratur pfecte.

Deinde de

randū ē de diuisione pphie
 Et circa h; querūtur sex. p
 de diuisione pphie i suos
 spēs. 2. vtz fit altior pphē
 tia que est sine imaginaria visione. 3. de di
 uersitate gduuz pphie. 4. vtrū Moyses
 fuit erimus pphaz. 5. vtz aliq; cōprehēn
 soz pōt eē propheta. 6. vtrū propheta cre
 uerit per temporis processum.